Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26215
Copyright: Admont, Benediktinerstift

grām. Mediator ĕ q̄ppe dī atq; hominū homo xp̄c Iesus ñ
sic̄ iste hereticus d̄sipit. alter in humanitate alter in diuini
tatis ē. Non purus homo ĕcepī atq; ednuis p̄ p̄ meritū ut d̄s ēt
accepit. s; nunciante angelo & aduenente spū sc̄o mox uerbū
mutero. mox intra uterū uerbū caro. ⁊ manente in cōmuta
bili ēitia que ei est a patre & cū sc̄o spū coetīna assumpsit in
tra uirginea uiscera ubi & impassibilis pati. ⁊ immortalis
mori. & ēitius ante sēla temporalis possit ēē in fine sēlōr. ut
p̄ ineffabile sacramētū ĕceptu sc̄o ⁊ partu inuiolabili sedm ue
ritatē uerīq; natiue ēadē uirgo & ancilla dni ēēt ⁊ mat̄. Sic
q̄ppe ei ab elisabeth dicit. Vnde m̄ ut ueniat mat̄ dni mei
ad me. Et ipsa uirgo ĕcipiens dic̄. Ecce ancilla dni. fiat m̄
sedm uerbū tuū. Et quātus ipse aliud ex patre aliud ex uir
gine. non tam̄ aliud ex patre aliud ex uirgine. s; ipse ē
ēitius ex patre ipse temporalis ex matre. ipse ē qui fec̄. ipse
qui factus. ipse speciosus forma p̄ filios hominū p̄ diuinita
tē. ⁊ ipse d̄ quo dictū ē. Videm̄ eū ⁊ ñ erat aspectus. ⁊ non ē spe
cies ei neq; color p̄ humanitatē. Ipse templū ipse ēditor
sine matre. ipse in fine sēlōr. d̄ matre sine patre. Ipse templū
ipse conditor tēpli. ipse auctor opis. ipse opus auctoris. manens
unus. ex utraq; ⁊ in utraq; natura. nec naturarū copulatione con
fusus. nec naturarū distinctione gemmat̄. s; q̄a non hec tractan
da suscepim̄. ad exponendi ordinē redeam̄. Notandū nob ē q̄d
sēs uir ut longe distare ab hac sapientia anglos d̄monstrat
dic̄. Non dabit̄ aurū obrizū p̄ ea. Quia ut antiquos & ā patres sac̄
eloquiū tractatores inferiores ostenderet adunā. Hec appendet̄
argentū in cōmutatione ei. Et philosophōr. queq; sapientiā huic
monstrare longe sub ē multi. ñ conferet̄ uiolis indic colori
bus atq; subiunā. Hec lapidi sardonico p̄ciosissimo ut saphiro
Vt in illa quoq; supna ciuitatē nullū p̄uenire adequalitatē